

RECHTBANK ARNHEM 6 MEI 2002

Vonnis in kort geding in de zaak van

de stichting Stichting Business Webhosting H/O **Bushost**, gevestigd te Apeldoorn, eiseres, procureur mr. F.J. Boom, advocaat mr. E.F.E. van Essen te Apeldoorn,

tegen

de stichting **Stichting internet Domein Registratie Nederland**, gevestigd te Arnhem, gedaagde, procureur mr. J.C.N.B. Kaal, advocaat mr. K. Gilhuis te Amsterdam.

Partijen zullen verder worden aangeduid als Bushost en de SIDN.

Het verloop van de procedure

Bushost heeft de SIDN ter zitting van 13 mei 2002 in kort geding doen dagvaarden en gevorderd als weergegeven in de dagvaarding. Vanwege het spoedeisende karakter van de zaak is de zitting vervroegd naar 3 mei 2002, op welke datum de SIDN vrijwillig is verschenen. Bushost heeft ter zitting haar eis gewijzigd – waartegen de SIDN zich niet heeft verzet – overeenkomstig haar pleitnotitie. De SIDN heeft geconcludeerd tot weigering van de gevorderde voorzieningen. De advocaten van beide partijen hebben de zaak bepleit, beiden overeenkomstig de door hen overgelegde pleitnotities. Daarbij hebben zij producties in het geding gebracht. Ten slotte hebben partijen vonnis gevraagd. De voorzieningen rechter heeft partijen daarop medegedeeld op 6 mei 2002 uitspraak te zullen doen, met dien verstande dat daarbij slechts de dragende overwegingen waarop de beslissing steunt zullen zijn weergegeven en de uitspraak pas later volledig op schrift zal worden gesteld.

De vaststaande feiten

1. De SIDN, opgericht in 1996, heeft onder meer ten doel de verantwoorde uitgifte en registratie van domeinnamen in de internetadressering in Nederland (de zogenaamde ‘.nl’ domeinnamen) en de coördinatie en afstemming hiervan op nationaal en internationaal niveau, tegen kostendekkende tarieven, op aanvraag van deelnemende service providers ten behoeve van internet-aangeslotenen. Zij tracht dit doel te bereiken onder meer door het opstellen van reglementen met betrekking tot de uitgifte en registratie van internetdomeinnamen en het doen uitgeven en registreren van domeinnamen op verzoek van service providers.
2. De eerste versie van het door de SIDN opgestelde Reglement was van kracht tot 1 april 1999 (verder: het Oude Reglement). Volgens het Oude Reglement was het een vereiste om

- bewijzen van een merkrecht of gebruik van een handelsnaam over te leggen om in aanmerking te komen voor registratie van een '.nl' domeinnaam en had de SIDN tevens de bevoegdheid om bepaalde aanvragen voor domeinnamen te weigeren, wanneer dit zogenaamde generieke domeinnamen betroffen.
3. De volgende versie van het Reglement gold van 1 april 1999 tot 14 november 2000 (verder: het Reglement van 1 april 1999). Op grond van artikel 8.1 sub i van dat Reglement had de SIDN de bevoegdheid aanvragen voor domeinnamen te weigeren indien de betreffende domeinnaam een algemene aanduiding bevatte die, gelet op de hoedanigheid van de aanvrager, misleidend was. De SIDN heeft op grond van dit artikel enkele honderden domeinnamen geweigerd en vervolgens geblokkeerd.
  4. In het kader van het liberaliseringproces in de criteria die de SIDN in de beoordeling van de aanvragen ex ante hanteerde is met de inwerkingtreding van het Reglement op 15 november 2000 (het Huidige Reglement) de bevoegdheid van de SIDN om domeinnamen ex ante inhoudelijk te toetsen komen te vervallen.
  5. In de Overgangsregeling Geblokkeerde Domeinnamen, bekendgemaakt op 15 oktober 2000 (verder: de Overgangsregeling), is door de SIDN bepaald dat voor de domeinnamen die op basis van de eerder gehanteerde Reglementen geblokkeerd zijn, tot 14 november 2000 deblokkeringsverzoeken kunnen worden ingediend. De op tijd ingediende deblokkeringsverzoeken (inclusief de mogelijkheid tot het instellen van beroep) zullen conform de regels van het Reglement van 1 april 1999 worden afgehandeld. Nadat alle tijdig ingediende deblokkeringsverzoeken definitief zijn afgehandeld, worden de 'aanvragers' die na 14 oktober 1996 als eerste een domeinnaam hebben aangevraagd welke eerder definitief is afgewezen en welke niet permanent van registratie is uitgesloten, in de gelegenheid gesteld deze domeinnaam alsnog aan te vragen. Tot slot is daarin bepaald dat, wanneer er geen gebruik wordt gemaakt van deze mogelijkheid, de betreffende 'niet-aangevraagde' domeinnamen uiteindelijk vrijgegeven zullen worden.
  6. Uiteindelijk zijn 226 (van de ongeveer 800) geblokkeerde domeinnamen niet geregistreerd door de oorspronkelijke eerste aanvrager. Het bestuur van de SIDN heeft met betrekking tot deze 226 'resterende' domeinnamen een Vrijgaveregeling vastgesteld en op 14 februari 2002 bekendgemaakt. Daarin is vastgelegd hoe deze overgebleven namen van de geblokkeerde lijst vrijgegeven gaan worden. In deze Vrijgaveregeling is onder meer bepaald dat:
    - een aanvrager van een voormalig geblokkeerde domeinnaam zich via een deelnemer slechts één keer kan inschrijven voor slechts één domeinnaam per organisatie/entiteit;
    - wanneer voor één domeinnaam meerdere inschrijvingen zijn gedaan, de domeinnaam wordt verloot onder toezicht van een notaris;
    - de na de Vrijgaveregeling overgebleven domeinnamen op een door het bureau nader te bepalen tijdstip ineens uitgegeven worden volgens het principe 'first come first served';
    - naast de gebruikelijke vrijwaringsverklaring voor bedrijfsdomeinnamen eveneens een 'vrijwaring aanvrager akkoord' getekend zal moeten worden.
  7. Bushost is een stichting met onder andere als doel het creëren van gratis toegangsportalen tot het internet en is met een zogenaamd 'Logic Domains' programma gestart. De opzet van dit programma is dat bedrijven en organisaties binnen een bepaalde branche, met be-

hulp van deze en andere domeinnamen, zich met een zo logisch mogelijke naam zichtbaar kunnen maken op het internet. Bushost heeft op grond van voormelde Overgangsregeling 190 deblokkeringsverzoeken gedaan.

8. Bij fax en e-mail van 11 maart 2002 heeft Bushost de SIDN op basis van haar beweerdelijke merkrechten op 'restaurants.nl', 'lingerie.nl', 'veiling.nl' en 'hotel.nl' aanspraak gemaakt op de gelijkkluidende, voormalig geblokkeerde, domeinnamen, onder andere onder verwijzing naar artikel 6.1 van het Reglement, en de SIDN verzocht haar medewerking te verlenen aan registratie van deze domeinnamen op naam van Bushost.
9. Bij e-mail van 21 maart 2002 heeft de SIDN hierop gereageerd en haar medewerking aan het verzochte gemotiveerd geweigerd.
10. Bij brief van 27 maart 2002 heeft de raadsman van Bushost vervolgens de SIDN verzocht en gesommeerd Bushost in de gelegenheid te stellen de op haar naam geclaimde namen te registreren en aan de verlotingslijst van geblokkeerde namen te onttrekken. De SIDN heeft hier geen gehoor aan gegeven.
11. Op 4, 8, 16, 26 en 29 april 2002 heeft Bushost van het BMB (Benelux Merken Bureau) ontvangstbevestigingen ontvangen van merkdepots op haar naam van de namen campings.nl, makelaars.nl, uitzendbureau.nl, verzekeringen.nl, keukens.nl, lingerie.nl, veiling.nl, restaurants.nl, restaurant.nl, hotel.nl, opticien.nl, occasion.nl, incassobureaus.nl, aannemers.nl, golfsport.nl, drogist.nl, motorsport.nl en autosport.nl.

De vordering

12. Bushost vordert dat de SIDN wordt veroordeeld Bushost in de gelegenheid te stellen over te gaan tot registratie van de 226 geblokkeerde domeinnamen zoals hierboven onder 6. genoemd, althans van die namen waarop Bushost een merkrecht heeft en dat de SIDN wordt veroordeeld het door Bushost onder de SIDN gelegde beslag in te schrijven in haar registers, al het voorgaande onder verbeurte van een dwangsom en met veroordeling van de SIDN in de kosten van deze procedure.
13. Bushost stelt daartoe, samengevat, dat de SIDN, door domeinnamen te verloten waarop Bushost merkrechten heeft, inbreuk maakt op de merkrechten van Bushost en onrechtmatig jegens haar handelt. De SIDN nodigt derden uit om inbreuk te maken op de merkrechten van Bushost, hetgeen de SIDN op basis van artikel 6.1 van het Huidige Reglement juist zou moeten voorkomen. Bushost is onevenredig in haar belangen geschaad indien zij slechts op één van de domeinnamen kan inschrijven. Juist Bushost is in de positie om domeinnamen aan diegenen toe te kennen en daar te plaatsen waar de betreffende belangengroepen het beste kunnen worden gediend, terwijl het toekennen van de domeinnamen middels een loting de handel in domeinnamen juist bevordert. De toekenning van een domeinnaam middels een verloting is volledig willekeurig, in strijd met het beleid van verdere liberalisering van domeinnamen en een verloochening van zowel de voorgaande Reglementen als het Huidige Reglement van de SIDN. Bushost acht het daarnaast in strijd met het bij Bushost op grond van de vergaderingen van de Raad van Deelnemers opgewekte vertrouwen, in strijd met de rechtszekerheid en onrechtmatig dat de SIDN in de Vrijgave-regeling niet uitgaat van het door haarzelf gehanteerde 'first come, first serve' principe. Voor een dergelijke ingrijpende en afwijkende regeling had (het bestuur van) de SIDN vooraf de Raad van Deelnemers moeten consulteren, hetgeen niet gebeurd is. Bovendien stelt Bushost dat het door haar onder de SIDN gelegde beslag wel kleeft omdat de SIDN de

feitelijke beschikkingsmacht over de 226 ‘resterende’ domeinnamen naar zich toe heeft getrokken door deze te gaan verloten en niet op technische gronden wil bepalen wie de betreffende domeinnaam krijgt toegewezen.

14. De SIDN heeft hiertegen gemotiveerd verweer gevoerd, hetgeen, voor zover van belang, hierna aan de orde zal komen.

De motivering van de beslissing

15. Allereerst wordt overwogen dat slechts de gevorderde veroordeling van de in de dagvaarding en ter zitting met naam aangeduide domeinnamen (waarvoor Bushost merkdepots heeft verricht) kunnen worden beoordeeld en niet de overige van de 226 ‘resterende’ domeinnamen, omdat deze niet met naam zijn genoemd en het daarmee te vaag is gebleven om welke domeinnamen het precies gaat. Reeds daarom zullen de vorderingen met betrekking tot deze domeinnamen worden afgewezen. Het gaat derhalve thans nog om de volgende domeinnamen: campings.nl, makelaars.nl, uitzendbureau.nl, verzekeringen.nl, keukens.nl, linge-rie.nl, veiling.nl, restaurants.nl, restaurant.nl, hotel.nl, opticien.nl, occasion.nl, incassobu-reaus.nl, aannemers.nl, golfsport.nl, drogist.nl, motorsport.nl en autosport.nl.
16. Met betrekking tot het door Bushost gestelde naar aanleiding van haar beweerdelijke merk-rechten overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Los van het feit dat het in het onder-havige geval slechts gaat om merkdepots – en géén merkregistraties – van Bushost, die pas zeer recent zijn verricht (enkele zelfs na het uitbrengen van de dagvaarding) en waarvan de SIDN heeft betwist dat deze zullen leiden tot registraties, heeft de SIDN naar het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter terecht aangevoerd dat sinds de invoering van haar Reglement van 1 april 1999 het beschikken over een merkrecht geen criterium meer vormt voor registratie van een domeinnaam. De merkdepots van Bushost verplichten de SIDN dus niet om de door Bushost op grond daarvan gevorderde domeinnamen voor haar te regi-streren. Daarnaast volgt de voorzieningen rechter het door Bushost met betrekking tot arti-kel 6.1 van het Huidige Reglement gestelde niet. De SIDN maakt door de verloting geen inbreuk op merkrechten van Bushost, noch nodigt zij derden uit om inbreuk te maken op de eventuele merkrechten van Bushost, enerzijds omdat nog onzeker is of Bushost deze merkrechten wel zal verkrijgen en anderzijds omdat de SIDN niet (meer) de verplichting heeft om dit vooraf inhoudelijk te toetsen: het is volgens het Huidige Reglement aan de rechter om te bepalen of er met domeinnamen inbreuk wordt gemaakt op merkrechten. In dat kader laat de SIDN de aanvrager ook de Vrijwaringsverklaring tekenen (zowel de ge-wone Vrijwaringsverklaring op grond van artikel 4b van het Huidige Reglement als de spe-cifieke Vrijwaringsverklaring overeenkomstig de Vrijgaveregeling), waarmee de SIDN het gevaar dat derden gedupeerd worden door de aanvrager van een domeinnaam zoveel moge-lijk tracht te beperken. Voorshands geoordeeld handelt de SIDN op grond van het voor-gaande niet onrechtmatig jegens Bushost door de genoemde domeinnamen niet aan haar toe te kennen op grond van haar beweerdelijke merkrechten.
17. Voorts dient te worden nagegaan of de vordering van Bushost kan worden toegewezen om-dat de (verloting op grond van de) Vrijgaveregeling willekeurig en/of in strijd met het bij Bushost opgewekte vertrouwen en/of in strijd met het beleid van verdere liberalisering van domeinnamen, of zelfs in strijd met het eigen Reglement van de SIDN zou zijn, dan wel ongeldig tot stand zou zijn gekomen omdat de Raad van Deelnemers niet vooraf geconsul-teerd is over deze Vrijgaveregeling en of Bushost daardoor onevenredig in haar belangen zou worden geschaad. Hoewel begrijpelijk is dat Bushost had gehoopt als eerste in aanmer-

king te komen voor de nog vrij te geven 226 domeinnamen op basis van het 'first come, first serve' beginsel, is voorshands in het beperkte toetsingskader van dit kort geding niet gebleken dat de SIDN onrechtmatig jegens Bushost heeft gehandeld. De SIDN heeft, voorshands geoordeeld, in redelijkheid en in overeenstemming met artikel 16 en 20 van het Huidige Reglement de Vrijgaveregeling kunnen vaststellen. Hoewel de SIDN in beginsel domeinnamen registreert volgens het 'first come, first serve'-principe, heeft zij voldoende gemotiveerd waarom zij, in dit bijzondere geval, is afgeweken van dit uitgangspunt. Die motivering bestond onder andere uit de redenering dat de SIDN niet wil dat bedrijven die een voorsprong hebben qua technische kennis daardoor alle 226 'resterende' namen in handen zouden krijgen en dat zij juist nastreeft dat die domeinnamen niet in handen van één bedrijf komen. Het bestuur van de SIDN is niet in alle gevallen verplicht om de Raad van Deelnemers vooraf te raadplegen dan wel diens adviezen op te volgen en heeft een discretionaire bevoegdheid tot het nemen van besluiten. Dat Bushost het in deze niet eens is met het beleid van de SIDN met betrekking tot het vrijgeven van de 'resterende' 226 domeinnamen moge duidelijk zijn geworden, dit vormt echter onvoldoende grondslag om de gevorderde registratie door de SIDN van de bovengenoemde domeinnamen op naam van Bushost toe te wijzen. Een algeheel verbod van de loting is door Bushost overigens niet gevorderd.

18. Ten slotte is de voorzieningen rechter voorshands met de SIDN van oordeel dat het door Bushost gelegde beslag onder de SIDN en ten laste van de SIDN niet kleeft, zodat ook dit deel van de vordering zal worden afgewezen. De SIDN speelt, met betrekking tot de 226 'resterende' domeinnamen waarvoor zij de Vrijgaveregeling heeft vastgesteld, zoals ook door Bushost gesteld, weliswaar een actieve rol, die méér inhoudt dan enkel het registreren en activeren van domeinnamen. Toch brengt dit, er voorlopig in dit kort geding vanuit gaande dat het recht op een domeinnaam een absoluut (vermogens)recht is, naar het oordeel van de voorzieningenrechter nog niet met zich mee dat de SIDN als rechthebbende op (houder van) die domeinnamen aangemerkt kan worden. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is de SIDN slechts houder van de domeinnamen die zij zelf gebruikt, bijvoorbeeld www.sidn.nl.
19. Op grond van al het voorgaande zullen de door Bushost gevorderde voorzieningen worden geweigerd. Als de in het ongelijk gestelde partij zal Bushost in de kosten van dit kort geding worden verwezen.

De beslissing

De voorzieningenrechter

1. weigert de gevorderde voorzieningen,
2. veroordeelt Bushost in de kosten van deze procedure, tot aan deze uitspraak aan de zijde van de SIDN begroot op € 703,36 voor salaris procureur en op € 193,- voor verschotten.

Dit vonnis inclusief de rechtsoverwegingen 15 tot en met 19 is gewezen door mr. J.A.Z. Hooft Graafland en in het openbaar uitgesproken op 6 mei 2002 in tegenwoordigheid van de griffier mr. E. Satijn, terwijl hetgeen is weergegeven onder het verloop van de procedure, de vaststaande feiten en de vordering (rechtsoverweging 1 tot en met 14) afzonderlijk is g e m i n u t e e r d o p 2 3 m e i 2 0 0 2 .

Noot

R.D. Chavannes

Inleiding

Heeft een merkhouders een rechtens afdwingbaar recht om de met zijn merk overeenstemmende domeinnaam te registreren? Pleegt de uitgevende instantie, de Stichting Internet Domeinnaamregistratie Nederland (SIDN), merkinbreuk, of handelt zij onrechtmatig, door zo'n registratieaanvraag te weigeren? Nee, is het antwoord van voorzieningenrechter in Arnhem. Bushost, een stichting die onder andere gratis toegangsportalen op internet zegt te willen creëren, maakte tevergeefs aanspraak op een groot aantal beschrijvende domeinnamen die nog door niemand waren geregistreerd maar die de SIDN had geblokkeerd.

Steen des aanstoots voor Bushost was de zogenoemde Vrijgaveregeling die de SIDN in februari 2002 bekendmaakte. Deze regeling heeft betrekking op 226 domeinnamen die op basis van inmiddels vervangen reglementen van de SIDN geblokkeerd waren, kort gezegd omdat zij beschrijvend of, gezien de identiteit van de toenmalige aanvrager, misleidend werden geacht (zie de feitenweergave in r.o. 1 t/m 7). De Vrijgaveregeling stelde iedere aanvrager in staat om slechts voor één domeinnaam mee te dingen, terwijl Bushost ze zo te zien allemaal wilde hebben. Bushost heeft een aantal van de betrokken domeinnamen vervolgens als merk gedeponeerd en eiste toen dat de SIDN haar in staat moest stellen deze domeinnamen te registreren.

Ondertussen had Bushost bovendien onder de SIDN beslag gelegd op de domeinnamen die zij wilde registreren. De SIDN stelde zich op het standpunt dat beslag onder de SIDN op nog niet geregistreerde domeinnamen niet kleeft en weigerde de beslagen in te schrijven in haar registers. Bushost vorderde dat de SIDN zou worden veroordeeld om dat alsnog te doen.

Het vonnis is interessant voor wat het zegt over de (kennelijk zeer grote) beleidsvrijheid van de SIDN en over de (on)mogelijkheid om beslag te leggen op niet-bestaande domeinnamen. Het geeft bovendien aanleiding om te denken over een andere vraag: zou een merkhouders, geconfronteerd met het feit dat de met zijn merk overeenstemmende domeinnaam is geregistreerd door een ander, ook van de SIDN zelf kunnen eisen dat zij de registratie overzet?

Merkinbreuk of onrechtmatig handelen door SIDN?

Allereerst moest de rechter oordelen of de SIDN inbreuk maakte op merkrechten van Bushost door de – als merk gedeponeerde – domeinnamen niet op haar naam te willen registreren.

De voorzieningenrechter wijst de vordering af (r.o. 16) met een redering die niet aanstonds overtuigt. Sinds de reglementswijziging per 1 april 1999, aldus de voorzieningenrechter, is het beschikken over een merkrecht geen criterium meer voor registratie van een domeinnaam. Hij vervolgt: 'De merkdepots van Bushost verplichten de SIDN *dus* niet om de door Bushost op grond daarvan gevorderde domeinnamen voor haar te registreren [cursivering RDC].' Het feit dat een merkrecht geen vereiste is voor domeinnaamregistratie betekent mijns inziens echter niet dat een merkrecht *dus* geen aanspraak geeft op registratie van de daarmee overeenstemmende domeinnaam.

Een volgende overweging is dat de SIDN niet de verplichting heeft om vooraf inhoudelijk te toetsen of een domeinnaamregistratie in strijd zou zijn met iemands merkrecht. Uit het Reglement

van de SIDN zou immers blijken dat het aan de rechter is om te bepalen of een domeinnaamregistratie inbreuk maakt op rechten van derden. Om louter uit het door de SIDN zelf in het leven geroepen Reglement dwingend te concluderen dat zij ter zake geen eigen verantwoordelijkheid heeft, gaat mij wat ver. De SIDN kan in haar Reglement alle denkbare vrijwaringen en exonertes opnemen, maar daaraan zijn niet-registranten in beginsel niet gebonden. De SIDN zelf zal het mooi vinden dat aan haar Reglement kennelijk kracht van wet wordt toegekend, maar nodig of juist is het niet.

Ook onjuist is mijns inziens de overweging dat ook uit het feit dat de SIDN registranten een vrijwaringverklaring laat tekenen, blijkt dat de SIDN het gevaar van inbreuk zoveel mogelijk tracht te beperken. De vrijwaringverklaring dient een heel ander doel: de SIDN buiten schot houden.

Op zich is het natuurlijk wel juist dat het voor de SIDN een zware opgave zou zijn om bij elke domeinnaamaanvraag te toetsen of die niet mogelijk inbreuk maakt op rechten van derden. In de huidige organisatie van de SIDN is dat wellicht zelfs ondoenlijk. Maar laten wij de positie van de SIDN eens vergelijken met die van een internet service provider (ISP) die wordt geconfronteerd met een sommatie van een rechthebbende, die eist dat beweerdelijk inbreukmakend materiaal van een home page van een klant wordt verwijderd. Het recente vonnis van de Amsterdamse voorzieningenrechter inzake Deutsche Bahn/XS4ALL¹ maakt duidelijk hoeveel in dit opzicht kennelijk van een ISP gevergd kan worden. De positie van de SIDN bij een inbreukmakende domeinnaamregistratie is sterk vergelijkbaar met die van een ISP bij een inbreukmakende home page. In beide gevallen maken zij zelf in beginsel geen inbreuk, maar zijn zij wel in een unieke positie om de inbreukmakende situatie snel op te heffen. Zeker in geval van weigerachtige of moeilijk op te sporen registranten respectievelijk website-aanbieders.

Waarom zou de SIDN het makkelijker moeten hebben dan een ISP? Is het niet redelijk om, analoog aan de artikelen 14 en 15 van de E-Commerce Richtlijn,² te stellen dat de SIDN op zich geen verplichting heeft om actief te monitoren of een aanvraag inbreukmakend is, maar wel verplicht is om actie te ondernemen wanneer bijvoorbeeld een merkhouders haar meldt dat een bepaalde domeinnaamregistratie inbreukmakend is, en aan die kennisgeving in redelijkheid niet kan worden getwijfeld? Waarom moet een ISP wel zelfstandig oordelen omtrent de onrechtmatigheid van materiaal van klanten en zich ter zake voor de rechter verantwoorden, terwijl de SIDN zich achter haar eigen Reglement mag verschuilen, ook als de inbreuk evident is?

Bij zowel de SIDN als de ISP dringt zich de vraag op, of met een dergelijke regel niet misbruik door houders van pretense rechten in de hand wordt gewerkt. Dat is niet uit te sluiten, maar mijns inziens wel sterk in te dammen wanneer de beweerdelijk rechthebbende de SIDN / ISP zou moeten vrijwaren tegen aanspraken van de oorspronkelijke registrant / website-aanbieder.

Beleidsvrijheid

In overweging 17 gaat de voorzieningenrechter na of de vordering van Bushost kan worden toegewezen onder andere omdat de Vrijgaveregeling willekeurig, in strijd met het beleid van verdere liberalisering van domeinnamen of in strijd met het Reglement zou zijn of ongeldig tot stand zou zijn gekomen.

---

¹ V.zr. Rb. Amsterdam 2 mei 2002, *Mediaforum* 2002-6, nr. 24.

² Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt ('Richtlijn inzake elektronische handel').

De toetsing die volgt is opvallend bestuursrechtelijk van aard. De SIDN, aldus de voorzieningenrechter, heeft in redelijkheid en in overeenstemming met het Reglement de Vrijgaveregeling kunnen vaststellen. Zij heeft voldoende gemotiveerd waarom zij in dit geval is afgeweken van het ‘first come, first served’ beginsel. Sterker nog, zij heeft volgens de voorzieningenrechter ‘een discretionaire bevoegdheid tot het nemen van besluiten’!

De SIDN vindt dit natuurlijk allemaal prachtig, maar het maakt wel duidelijk in wat voor een rechtsvacuüm – vooral: in wat voor een rechts*beschermings*vacuüm – de SIDN eigenlijk nog steeds opereert. Gezien de enorme waarde van domeinnamen en de macht die de SIDN kan uitoefenen over registranten en – in dit geval – registranten *in spe*, is het nog immer onbegrijpelijk hoe weinig serieus de SIDN haar beleid hoeft te rechtvaardigen en hoe vaag de normen zijn waaraan haar algemene beleid en concrete gedrag (in een civiel kort geding nota bene) wordt getoetst. Het onderhavige vonnis en de achterliggende gebeurtenissen zijn wat mij betreft wederom een uitstekende advertentie voor de campagne ‘Maak SIDN een bestuursorgaan!’.

Beslag op nog niet geregistreerde domeinnaam?

Tenslotte had Bushost, onder de SIDN, beslag gelegd op de (nog niet geregistreerde) domeinnamen die overeenkwamen met haar (nog niet ingeschreven)³ merkdepots, welk beslag de SIDN geweigerd had in te schrijven. Bushost vorderde dat zij dat daar alsnog toe zou worden verplicht. De rechtsvraag luidde dus: is het mogelijk om beslag te leggen op een nog niet geregistreerde domeinnaam en, zo ja, hoe (vooral: onder wie) dient dat beslag te worden gelegd?

De voorzieningenrechter overweegt (r.o. 18) allereerst terecht dat de SIDN ten aanzien van domeinnamen die onder de Vrijgaveregeling vallen een actievere rol vervult dan bij gewone domeinnaamregistraties. De voorzieningenrechter vervolgt echter:

Toch brengt dit, er voorlopig in dit kort geding van uitgaande dat het recht op een domeinnaam een absoluut (vermogens)recht is, naar het oordeel van de voorzieningenrechter nog niet met zich mee dat de SIDN als rechthebbende op (houder van) die domeinnamen aangemerkt kan worden.

Deze overweging is curieus. Net zoals de Almeloze voorzieningenrechter in de zaak over de domeinnaam CNN.nl⁴ overweegt de voorzieningenrechter hier dat het recht op een domeinnaam een absoluut recht is. Net zoals in de Almeloze zaak is het voor deze zaak echter niet relevant of het recht op een domeinnaam relatief of absoluut is. In het eerste geval bestaat een nog niet geregistreerde domeinnaam niet en kan er alleen al om die reden geen beslag op worden gelegd; in het tweede geval is niet de SIDN maar Bushost uitsluitend houder van het recht.

Als het domeinnaamrecht relatief is, ontstaat het op het moment dat de SIDN de domeinnaam-aanvraag accepteert en dat aldus tussen registrant en SIDN een registratieovereenkomst tot stand komt. Het recht dat de registrant op dat moment verkrijgt – dat de SIDN de domeinnaam in de .nl zone file opneemt en doet doorverwijzen naar het door de registrant opgegeven IP-nummer – kan voorwerp zijn van beslag. Dat beslag moet onder de rechthebbende op die prestatie worden gelegd (de registrant) met overbetekening aan degene die de prestatie moet verrichten (de SIDN). Voordat de SIDN de domeinnaam heeft geregistreerd is er vermogensrechtelijk gezien echter niets om beslag op te leggen.

---

³ Of het BMB de merkdepots weigert wegens gebrek aan onderscheidend vermogen, zal vermoedelijk afhangen van de warenklassen waarvoor zij zijn gedeponneerd. Het merk lingerie.nl, bijvoorbeeld, is vermoedelijk onvoldoende onderscheidend voor lingerie maar niet onvoldoende onderscheidend voor financiële dienstverlening.

⁴ Pres. Rb. Almelo 19 december 2001, *Mediaforum* 2002-3, nr. 8.

Als het domeinnaamrecht absoluut is, dankt het die status volgens de aanhangers van deze visie⁵ aan zijn status als schepping van de menselijke geest. Analoog aan het auteursrecht zou je dan moeten zeggen dat het recht ontstaat op het moment dat het idee concreet is vormgegeven, dat wil (vermoedelijk) zeggen op het moment dat de domeinnaamaanvraag wordt ingediend bij de SIDN. Het staat in deze zaak vast dat Bushost de te registreren domeinnamen al lang en breed heeft bedacht en aangevraagd, wat dat betreft zit zijn intellectuele prestatie erop. Volgens hen die menen dat (het recht op) een domeinnaam een absoluut recht is, bestaan de domeinnamen die Bushost wil registreren dus al. Maar dan nog heeft Bushost onder de verkeerde partij beslag gelegd. Als het domeinnaamrecht absoluut is en ontstaat door het indienen van de aanvraag bij de SIDN, is niet SIDN maar Bushost zelf uitsluitend houder van dat recht. Bushost had hoogstens onder zichzelf beslag kunnen leggen maar was (ook) daarmee weinig opgeschoten. De SIDN heeft weliswaar recht op een periodieke registratievergoeding van een paar euro – noem het in deze zienswijze de instandhoudingstaks – maar daarop wilde Bushost vermoedelijk geen aanspraak maken.

Een derde mogelijke zienswijze op dit punt, tenslotte, is die van Reeskamp, die heeft betoogd dat het recht om domeinnamen binnen het .nl domein toe te kennen in het vermogen van de SIDN valt.⁶ In die situatie is er wel degelijk iets waarop Bushost beslag heeft gelegd: op het recht van de SIDN om de door Bushost gewenste domeinnamen te registreren (en wel op naam van Bushost).

---

⁵ Falkena, Gilhuis en Wefers Bettink, 'De domeinnaam in het civiele recht', *NJB* 2001/18, p. 841-848.

⁶ P.L. Reeskamp, 'De .nl domeinnaam in het .nl vermogensrecht (II); een reactie', *Computerrecht* 2001/4, p. 197. Reeskamp *betoogt* op zich niet dat alle domeinnamen van de SIDN zijn, maar meent dat het – betere merk-, handelsnaam- en/of auteursrechten daargelaten – praktisch op hetzelfde neerkomt.